

Nacional

Barcelona activa l'alerta per l'onada de calor

Els accessos a Collserola es mantenen però es fa una crida a evitar conductes de risc

Reforç de personal per als centres educatius

Educació i els sindicats pacten la continuïtat dels tècnics contractats arran de la covid

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Taula ja i per desjudicialització

FI • Aragonès i Sánchez pacten reunir la taula de diàleg l'última setmana de juliol i sense ells per desbrossar la repressió **SÍ** • En joc la fi de causes com la del jutjat 13 i reformar la sedició **NOMS** • Díaz hi agafarà pes i creix la pressió sobre Junts

David Portabella
MADRID

Rebuda a peu de l'escalinata de La Moncloa, rostre somrient i exultant de Pedro Sánchez i cara de prudència de Pere Aragonès, l'encaixada de salutació inicial i una segona ja més dedicada als fotògrafs i propiciada pel president espanyol, i mig metre de separació entre ells com a metàfora de la distància que es resisteix a desaparèixer entre ells. Aquesta va ser la postal que ahir va obrir l'àlbum de l'enèsim desglaç –aquest pel glacial espionatge de Pegasus– i en què, a diferència de la cita precedent del 29 de juny del 2021, l'expressivitat no era censurada gràcies a la fi de la mascareta obligatòria. En poc més d'una hora i mitja i en un clima “correcte i respectuós”, el president de la Generalitat i el president espanyol van acordar que la taula de diàleg es reunirà ja, en un dia per concretar de la setmana del 25 al 31 de juliol (els dies que se sospesen ara són dimecres, dijous o fins i tot divendres), i que sigui per formalitzar-hi acords en la desjudicialització. La incògnita és com: Aragonès insisteix en l'amnistia i és Sánchez qui ha de fer la contraoferta que desbrossi causes com la del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona i aplaní el retorn dels exiliats. “Posar fi a la criminalització i la repressió és imprescindible per avançar en el procés de negociació”, avisa Aragonès.

La relació d'Aragonès i

Sánchez no coneix hores planes. Si la reunió del juny del 2021 arribava després de la concessió dels indults i ambdós admetien “grans diferències en el diagnòstic”, ahir es van retrobar dos líders espiaats amb el *software* Pegasus que gràcies a l'ofici de Laura Vilagrà i Félix Bolaños han reconstruït els ponts i han pactat una metodologia que ha de conduir a la concreció. El camí aplanat per ells i culminat en la foto d'ahir es visualitza al marcadors del Congrés, on ERC ha votat a favor de la pròrroga de les mesures anticrisi i ha fet una abs-

Díaz oposita a més alta autoritat amb Vilagrà si Puigneró no hi va

tenció en la llei de memòria democràtica que és qualificada de “vigilant” però que té el valor afegit de l'autoria de molts punts de la llei encara que no els hagin votat a favor. “Les dificultats del moment obliguen totes les parts a sobreposar-se a la situació i buscar solucions”, constata Aragonès en la roda de premsa posterior a Blanquerna.

Els presidents s'aparten
A diferència de la taula del 15 de setembre del 2021 a Barcelona, amb Sánchez al Palau de la Generalitat, en aquesta ocasió tots dos presidents fan un pas al costat sincronitzat i ells no encapçalaran les respecti-

Sánchez sortia a rebre Aragonès ahir al peu de l'escalinata del Palau de la Moncloa ■ ANDREA ZAMORANO / ACN

La frase

“Posar fi a la criminalització i la repressió és imprescindible per avançar en la negociació”

Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

ves delegacions en la cita de Madrid d'aquí a quinze dies. Si en el cas de la Generalitat això posa pressió a Junts, ja que el vicepresident Jordi Puigneró podria optar per encapçalar la delegació si el partit no se sentís vetat, en el cas de La Moncloa fa que Yolanda

Díaz oposita a ser la més alta autoritat si la vicepresidenta primera, Nadia Calviño, allunyada del dia a dia de la carpeta catalana, no li usurpa la plaça només per evitar una foto en què el PSOE no sigui la veu cantant, perquè Bolaños és ministre de Presidència i prou. “He informat el meu govern de la convocatòria i la meua voluntat és que hi participin”, va dir Aragonès sobre Junts dos dies després que fos Sánchez qui pregués a Míriam Nogueras que Junts se sumi a la taula, però no amb Jordi Turull sinó amb consellers. “La composició i qui presidirà i encapçalarà la delega-

ció del govern espanyol ho dirà el govern espanyol, jo no els ho diré”, hi afegia sobre el protagonisme de Díaz, amb qui ERC manté una tensió no resolta des que ERC no va votar la reforma laboral al Congrés.

Sobre si es reserva ja per a un eventual acord final, Aragonès aclaria: “Els presidents intervindrem en moments de dificultat.” I tot i saber que el 2023 és un any electoral i de presidència espanyola de la UE, avisa: “El procés ha de continuar en qualsevol de les circumstàncies mentre no es resolgui. El 2023 serà un any electoral però ens hem de sobreposar a les

dificultats.”

Conscients que Sánchez creu que ha pagat el preu de la seva estabilitat amb els indults, Aragonès alerta que la desjudicialització és només l'epíleg d'una votació. “Abordar-ho és imprescindible, però som lluny de resoldre el conflicte.” “Mentre la ciutadania no tingui possibilitat de decidir el futur polític del país, estem lluny d'acabar el conflicte”, va reblar. “No s'ha parlat de sedició i no s'ha parlat de pressupostos”, sostenia la ministra portaveu, Isabel Rodríguez. Ella hi té un seient fix, a la taula que ara busca més comensals. ■

L'APUNT

Quatre anys marejant la perdiu

Òscar Palau

Dues cites amb Torra per refer relacions després del 155 i posar la primera pedra al diàleg, i tres reunions més després –les dues últimes ja amb Aragonès– que han servit tot just per convocar tres cops una taula de negociació on, fins ara, no hi ha hagut cap avenç tangible. Posar i reposar bases del diàleg, xutar la pilota endavant i diluir el clam per l'amnistia i l'autodetermina-

ció barrejant-hi afers del dia a dia i bilaterals varies –també sense resultats– és tot el bagatge de quatre anys de cimeres bilaterals entre tot un mestre a vendre fum, Pedro Sánchez, i els líders catalans. Ahir no va ser cap excepció: som on érem, en espera ara de concrecions en la nova taula. Almenys crida a l'esperança que ell ja s'hagi esborrat de la foto aquell dia.

alitzar

ANÀLISI

David Portabella

El president Aragonès compareix, ahir, a Blanquerna ■ FERNANDO VILLAR / EFE

El factor Puigdemont

El pati del Congrés va viure dijous una de les seves postals típiques de declaracions, *corrillos* de ministres i de diputats i *off the records*. Més enllà del cofoisme d'Inés Arrimadas, a qui el destí judicial de Carles Puigdemont li va donar l'única alegria de la seva vida política actual a Cs i ella ho va voler compartir amb un somriure davant el micròfon, ningú del govern, del grup parlamentari del PSOE o del PP no va dir res sobre Puigdemont. L'estupor del gir de guió de l'advocat general de la UE, però, recorria les converses dels diputats de Podem i de l'independentisme pel que pot ser una remuntada de Pablo Llarena després dels seus marcadors ridículs en escenaris de Champions

League que no són Madrid. "Tot el que contribueixi a seguir judicialitzant un conflicte polític ens sembla una mala notícia", se sincerava Pablo Echenique (Podem). Se sinceraven també portaveus independentistes, però aquests amb la condició de l'anonimat, que per un moment van albirar la por d'un viatge al passat en el qual havien de recuperar l'hàbit oblidat de ser cada matí a les vuit del matí a la plaça Vila de París o al carrer Marqués de la Ensenada, les dues portes del Tribunal Suprem.

Formalment i sempre d'acord amb les paraules d'Aragonès –a l'ambaixada catalana a Madrid, el Centre Cultural Blanquerna– i de la ministra portaveu, Isabel Rodríguez –a La

Moncloa–, ahir entre els dos presidents no es va parlar de Puigdemont, tot i ser la notícia judicial de la setmana. L'*oblit*, però, no elimina l'obvietat: el factor Puigdemont pot ser el gran element de distorsió en els divuit mesos que li queden a la legislatura estatal, en què ERC torna a vestir-se de soci fiable al Congrés i una eventual entrega del 130è president al Tribunal Suprem capgiraria el tauler fins al punt de no deixar fitxes amb les quals jugar. Quan li van preguntar pel cas de l'eurodiputat de Junts, el president va ser voler ser rotund: "El president Puigdemont ha

"El president Puigdemont és clar i hi estic d'acord: no negociaré la seva situació amb el govern espanyol"

estat molt clar i ho entenc i coincideixo amb ell: jo no negociaré la seva situació amb el govern espanyol, ell vol que sigui així i, per part meua, respecte per la seva estratègia processal", va dir ahir Aragonès. "Lamentablement des d'un punt de vista polític el que avui intentaràn en l'entrevista a La Moncloa és evitar que la posada a disposició del Suprem de Puigdemont es produeixi, amb alguna fórmula jurídica d'aquestes que ara anomenen imaginatives", aventurava en forma d'*spoiler* el dirigent del PP Esteban González Pons abans de la cita a La Moncloa. La legislatura que per Sánchez i ERC naixia amb l'epíleg de l'espasa de Dàmocles de la JEC sobre Quim Torra albira ara –ironies dels girs de guió judicials– un epíleg pendent del cas de Puigdemont. ■

NOU ŠKODA FABIA

LA TEVA IMAGINACIÓ NO TÉ LÍMITS.
EL TEU MÓN TAMPOC.

Consum de combustible gamma FABIA combinat WLTP (l / 100 km): 5,1-6,1 l / 100 km, emissions de CO₂ (g / km) WLTP: 115-138 g / km.

AUTOPODIUM

Girona - Figueres - Lloret de Mar - Olot - Mont-ras
Sant Feliu de Guixols - www.autopodiumskoda.com

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Escaneja per
descobrir més

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

En la primera trobada entre Sánchez i Torra van passejar pels jardins de La Moncloa. Dalt, la cimera de les ponsèties a Pedralbes i la primera visita del president Aragonès a La Moncloa ■ EFE / ACN

Malaguanyada ratafia

FUM • Des que és president, Sánchez ha celebrat cinc cimeres específiques amb el seu homòleg català, més dues taules de diàleg, marcades sempre pel to cordial però les poques concrecions **REINICI** • Després de la cita inicial a La Moncloa i la reunió de les ponsèties amb Torra, i passat un llarg parèntesi, en les trobades amb Aragonès just ha refermat les posicions de partida

Òscar Palau
BARCELONA

La que va mantenir ahir amb Pere Aragonès a Madrid és tot just la quarta trobada oficial –sisena, si s’hi sumen les dues reunions de la taula de diàleg, on també han participat– entre el president espanyol, Pedro Sánchez, i el seu homòleg català de torn des que va accedir al càrrec el juny del 2018, arran d’una moció de censura que va coincidir amb el nomenament del govern de Quim Torra i l’aixecament del 155. En aquests ja més de quatre anys, els llargs períodes de provisionalitat –amb repeticions electorals a Madrid, una pandèmia mundial, el *catalangate* i la destitució judicial de Torra pel cas de la pancarta, prèvia a uns comicis a Catalunya– no han ajudat que la relació fos més fluida, però també la poca voluntat demostrada per La Moncloa i el tacticisme electoralista de Sánchez, més pendent de no perdre vots en altres llocs de l’Estat que no d’afrontar de debò les reivindicacions catalanes majoritàries, han evitat que la llista fos més llarga i fructífera. I és que, d’èxits palpables, n’han deixat pocs aquestes cites, que han seguit totes un mateix patró: cordialitat i bones paraules, però poca concreció, més enllà de xutar la pilota endavant cap a noves

reunions o passar-la a altres òrgans bilaterals que tampoc han obtingut resultats gaire rellevants fins ara.

Va obrir el foc, el 9 de juliol del 2018, la que es va batejar com a cimera de la ratafia, pel regal que li va dur Torra a Sánchez (“malaguanyada ratafia!”), ha exclamat després en diverses ocasions el ja expresident per referir-se a aquell dia i els pocs avenços que n’han derivat), que va rematar un bucòlic passeig pels jardins de La Moncloa. La cita, distesa, havia de trencar el gel entre dos nousvinguts encara amb l’1-O i el 155 a la retina, i en plena repressió. I la conversa va pivotar ja, per part de Torra, en la situació dels presos polítics, l’exigència de la fi de la persecució i el clam del dret a l’autodeterminació. Tot el que en va treure, però, va ser el reconeixement per part de Sánchez que hi ha un “conflicte polític” entre Catalunya i Espanya, i el compromís de convocar la comissió bilateral, que no s’havia reunit en els set anys de govern de Rajoy. Si fa no fa, els punts de confort on encara roman instal·lat ara.

Ja sense regals, la següent reunió presidencial, el 20 de desembre al Palau de Pedralbes de Barcelona, també va tenir nom de bateig: la cimera de les ponsèties, pel zel dels serveis de protocol de La Moncloa a canviar de groc a vermell el color del pom de flors que la presidia. Acom-

panyats aquesta vegada amb sengles delegacions de consellers i ministres, el govern català va repetir el reclam de l’autodeterminació, en el marc d’una llista on hi havia també la “no judicialització” i la “desfranquització” de la política estatal, però l’espanyol va tornar a fer com si sentís ploure. Això sí, en va sortir una declaració escrita de mínims vista com una primera pedra per al diàleg, perquè tots dos executius es comprometrien a treballar per una “solució política” que tingués el suport de la “majoria del país” i dins el marc de la “seguretat jurídica” (i no de la Constitució, fet que el govern va vendre com un petit triomf).

Catorze mesos i dues eleccions espanyoles després, el 6 de febrer del 2020, Torra rebia Sánchez a Palau per segellar la voluntat comuna de convocar una taula de diàleg inclosa als pactes d’investidura amb ERC, en què Sánchez ja havia reconegut el conflicte per escrit. Aquell dia, el català va renunciar a plantejar-hi un mediador a canvi que l’espanyol no hi vetés parlar d’autodeterminació, però no va aconseguir que fes una proposta. La taula es reuniria tres setmanes després a Madrid, però serviria per poc més que refermar la declaració de Pedralbes i fixar que les reunions fossin mensuals, si bé no s’arribaria a complir ni al març, per l’esclat de la covid.

“Principi d’any.” La reunió de la taula que s’ha convocat l’última setmana de juliol s’havia anunciat per a “principi d’any” ja a final de 2021. Sánchez, però, l’havia anat demorant perquè no trobava mai el moment: eleccions a Castella, guerra a Ucraïna, més comicis a Andalusia... I a més el ‘catalangate’, que va fer congelar relacions. De sobte, però, al final de juny li va venir la pressa per reprendre la carpeta catalana, s’especula si pel demolidor informe del Consell d’Europa o per guanyar-se el vot d’ERC al pressupost estatal. A Palau en són conscients, però també saben que s’ha obert una petita finestra d’oportunitat i la volen explorar al màxim.

Inhabilitat Torra, la següent reunió bilateral de presidents seria ja amb Aragonès, i trigaria 16 mesos més a arribar, el 29 de juny de 2021 a Madrid. Feia dies dels indults, però la cita seria freda, amb mascaretes. El republicà prenia el relleu en plantejar els grans consensos catalans de l’amnistia i l’autodeterminació, però la resposta era similar a les anteriors: un mur a l’altra banda i –a diferència d’ara, això sí– encara poca predisposició a posar fi a la resta de la repressió. Com a molt, Sánchez tornava a la casella de sortida i concedia una segona i fins ara última taula de diàleg al setembre –d’on tampoc sortiria cap concreció– i el compromís repetit de reactivar la bilateral. I aquesta s’ha reunit en l’últim any, però amb tan escassos avenços en els 56 traspasos reclamats que, amb el *catalangate* i el baix nivell d’execució pressupostària a Catalunya, es va vessar el got de la paciència: el govern la va aturar i ja ha dit que per ara no pensa fer-ne cap més. Després que la consellera Vilagrà i el ministre Bolaños pactessin fa vuit dies l’acord marc que torna a posar bases i metodologia a una negociació amb les “garanties” que s’abandonarà l’espionatge i la persecució de les idees, d’aquí a dues setmanes es veurà si, ara sí, hi ha avenços reals. I aquest cop, sense Sánchez marejant la perdú. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els àudios de Villarejo, munició per a Boye

▣ L'advocat dels exiliats considera que els enregistraments acrediten la fallada generalitzada del sistema judicial espanyol

Redacció
BARCELONA

Els àudios de l'excomissari José Manuel Villarejo sobre l'operació Catalunya o el reconeixement, per part d'un jutge del Tribunal Suprem, de l'espionatge a l'advocat dels exiliats proven el risc de no tenir un judici just a l'Estat espanyol i demostren la fallada sistèmica generalitzada del poder judicial, segons el lletrat de Carles Puigdemont, Gonzalo Boye, que ahir va blasmar les conclusions de l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, Richard de la Tour, que es va alinear amb el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena sobre les euroordres. "L'advocat general s'ha equivocat, s'ha confós, ha emès dades o

La frase

“No és la primera vegada que ens diuen que no d'entrada i acabem guanyant”

Gonzalo Boye
ADVOCAT DE LLUÍS PUIG

ves a saber”, va assegurar a Catalunya Ràdio. “Esperàvem una altra cosa de l'advocat general, no és la primera vegada que ens diuen que no d'entrada i acabem guanyant, a Alemanya i a Bèlgica el fiscal sempre es va oposar als nostres plantejaments i al final van sortir les coses d'una altra forma”, va afegir-hi Boye, que es va mostrar molest per l'informe “poc tècnic i poc rigorós” de De la Tour.

“Més important que el que diu l'advocat general és el que omet o oculta, perquè ell diu que es requeriria acreditar una fallada generalitzada o sistèmica, però el Tribunal General parla també d'una fallada que afecti un grup determinat de persones”, recorda l'advocat. En aquest sentit, els enregistraments de Villarejo fins i tot acreditarien aquest extrem, perquè l'operació Catalunya anava contra l'independentisme. “Hi participen jutges, fiscals, policies, polítics i periodistes”, va destacar Boye.

“No serà tan difícil demostrar això, hauré de tornar a jugar el partit”, va expressar un altre dels exiliats, Toni Comín, que va admetre haver perdut una batalla, però no la guerra.

Puigdemont i Boye surten del tribunal de Sàsser, el 4 d'octubre del 2021 ■ ACN

Per la seva part, Lluís Puig tampoc no perd l'esperança que la sentència sobre les prejudicials promoguda per Llarena sigui contrària als interessos del jutge del Suprem, malgrat l'opinió de l'advocat general. “Si la resolució final confirma aquest informe d'ahir [dijous], és com

el joc de l'oca: tornes a la casella de sortida, tornes a anar al tribunal de primera instància, amb els arguments dels drets fonamentals i altres arguments que, en el meu cas, no es van entrar a valorar. I si el resultat de la primera instància no ens convenç, anirem al tribunal

d'apel·lació. I si tampoc ens convenç, anirem al tribunal de cassació”, va assegurar en declaracions a Rac1.

Puig va admetre haver rebut la notícia com un galleda d'aigua freda, encara que fos un dels escenaris que havien sospesat com a possibles. ■

Puigneró xifra la inversió d'una Catalunya lliure

▣ El vicepresident calcula que s'haurien gastat 45.000 milions en infraestructures

Redacció
BARCELONA

Si Catalunya hagués estat independent el 2009 hauria invertit fins avui entre 28.000 i 45.000 milions d'euros en infraestructures, segons els càlculs que el vicepresident de la Generalitat i conseller de Territori i Sostenibilitat, Jordi Puigneró, va posar ahir sobre la taula en una conferència al Cercle d'Infraestructures recollida per l'ACN. Puigneró va re-

ivindicar el creixement econòmic del país en els últims deu anys, que va qualificar d'època pròspera, i va insistir a denunciar la manca endèmica d'inversió –i d'execució pressupostària– del govern espanyol a Catalunya. En aquest sentit, el vicepresident va denunciar que, en el període 2010-2020, l'Estat només va executar el 65% del que havia presupostat, mentre que la mitjana a escala espanyola va ser del 75%. “Tot això no és atzarós ni incompetència. Hi ha una voluntat política manifesta de reduir el pes polític i econòmic de Catalunya”, va resoldre.

En presència del president de la fundació, Santi Vila, i del president del Port de Barcelona, Damià Calvet –tots dos exconsellers de Territori–, Puigneró va lamentar que s'hagi arribat a l'absurd que “encara és més ràpid anar de Barcelona a Alacant passant per Madrid que fer-ho pel litoral mediterrani”. I això que, segons les xifres del vicepresident, el govern espanyol hauria invertit fins a 65.000 milions d'euros en alta velocitat en els darrers trenta anys. “Després d'això, a ningú no se li ha ocorregut que calia connectar la segona i la tercera ciutat més importants de l'Estat

El vicepresident Puigneró, entre Calvet i Vila ■ ACN

[València] i uns dels corredors econòmics i logístics més rellevants d'Europa?”, es va preguntar.

D'altra banda, el titular de Territori va insistir a criticar la gratuïtat d'alguns bitllets de transport anunciada pel president

Pedro Sánchez en el marc del debat de política general: “Allò gratis avui acostumen a ser retallades pel futur.” “No hem après res amb l'aixecada dels peatges?”, va ironitzar. També va demanar una “segona oportunitat” per a l'am-

pliació de l'aeroport del Prat: “Si es torna a obrir la negociació, m'asseuré a la taula per fer-la possible, i els que no ho facin hauran d'explicar per què creuen que l'aeroport intercontinental de Catalunya ha de ser Barajas.” ■